

PREMINUO DR. IVE MAŽURAN

Otišao zaljubljenik u Tvrđu i svoj Osijek

U smiraj 16. prosinca u 89. godini napustio nas je dr. sc. Ive Mažuran, hrvatski povjesničar, pisac, arhivist i muzealac. U zgradi Gradske straže Muzeja Slavonije 4. prosinca 2013. održan je jednodnevni znanstveni skup posvećen tom vrstnom hrvatskom povjesničaru i piscu, kojem je i sam nazočio.

Rođen je u Brušanima, u Lici, 1928. Ive (Ivan) Mažuran gimnaziju je pohađao u Osijeku i Zagrebu, povijest diplomirao na Filozofskom fakultetu u Zagrebu, gdje je i doktorirao 1990. U Osijeku se, u Muzeju Slavonije, počinje baviti znanstvenim i istraživačkim radom te kao kustos Muzeja radi od 1954. do 1960. Kao arhivist radio je u Historijskom arhivu u Osijeku od 1960. do 1969., a kao ravnatelj od 1969. Od 1970. do umirovljenja, 1994., urednik je u Školskoj knjizi. U Osijeku je deset godina, od 1962. do 1972., uređivao Književnu reviju osječkog ogranka MH.

Poznat je po svom znanstvenom i istraživačkom radu, kojim je dao velik doprinos rasvjetljavanju osječke i slavonske prošlosti. Iako rodom Ličanin, dugogodišnjom adresom Zagrepčanin, većina ga veže uz Osijek i Slavoniju. U Muzeju Slavonije posebno zanimanje pokazao je za srednjovjekovno, tursko i novovjekovno razdoblje osječke i slavonske povijesti.

U osječkom arhivu radi kao glavni arhivist na sređivanju arhivske građe osječke i slavonske povijesti. Time počinje zlatno doba njegova znanstveno-istraživačkog rada. Najznačajniji je po tome što putuje u Beč i Budimpeštu, gdje pronalazi brojne carske, cehovske dokumente, rukopise i povelje o poslijeturskom i novovjekovnom Osijeku, što uvelike rasvjetljava to pomalo zaboravljeno razdoblje osječke povijesti.

Odmah nakon završetka studija u Zagrebu i zapošljavanja u Muzeju Slavonije Mažuran se počinje baviti, kako će se poslije pokazati, veoma plodnim znanstvenim i istraživačkim radom. Mnogi kažu da je njegova bibliografija važnija od nje-

gove biografije.

Napisao je više od 100 povijesnih djela, a većina se odnosi na povijest Osijeka i Slavonije. Mažuran je bio samozatajan, povučen i marljiv zaljubljenik u povijest Slavonije, koji je i svoje slobodno vrijeme i vlastita sredstva trošio na otkrivanje, istraživanje i arhiviranje zanimljive povijesti ovih krajeva. Ive Mažuran, unatoč tomu što je živio u Zagrebu, do smrti je mnogo radio i pisao o Osijeku i Slavoniji. Mažuran je bio najbolji poznavatelj osječke Tvrđe i povijesnih izvora Osijeka.

Skup 4. prosinca 2013.

“Rođenjem i djetinjstvom Ličanin, mladenaštvom Osječčanin, radom i mirovinom Zagrepčanin. Tako se ukratko može sažeti život dr. Mažurana. No najveća ljubav njegova života bio je Osijek, njegova Drava, njegovi Eseri te njegova duga i bogata povijest. Iako je većinu života proveo izvan Osijeka, Osijek je bio i ostao njegova najveća tema i inspracija. Osijeku i Slavoniji odužio se objavom poreznih popisa stanovništva s kraja 17. te početka 18. stoljeća, monografijom o srednjovjekovnom i turskom Osijeku, monografijom o Tvrđi te brojnim drugim knjigama.

Voljeni Osijek dr. Mažuranu nije ostao dužan. Državni arhiv u Osijeku, Matica hrvatska - ogranak Osijek te Društvo za hrvatsku povjesnicu u čast dr. Mažurana u prosincu 2013. organizirali su znanstveni skup 'Doprinos dr. sc. Ive Mažurana hrvatskoj historiografiji'. Tom prilikom dr. Mažuran je za Dan grada Osijeka dobio najveće priznanje za svoj dosadašnji rad, postao je počasni građanin svoga grada na Dravi”, napisao je Hrvoje Pavić. **D. Kovačević** ■